

Як Робін Гуд став розбійником (скорочено)

Автор Невідомий

Автор невідомий

Як Робін Гуд став розбійником

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Було це давно, ще за Генріха II в Англії. В ті часи північ країни покривали великі заповідні ліси, в яких полювати міг тільки король, а всім іншим під страхом смерті заборонялося вбити бодай хоч єдиного оленя. Ці ліси охороняли королівські лісники, і головний лісничий у кожному лісі мав таку ж саму владу, як шериф в місті чи єпископ у абатстві.

Найбільші королівські заповідники – Шервудський та Бернесдейльський ліси. Протягом кількох років головним лісничим там був один чоловік, на ймення Х'ю Фітзу. Він мав тиху, лагідну дружину і маленького сина Роберта. Хлопчик народився 1160 року в місті Локслі, через те його часто й називали Роб з Локслі. Миловидий, з пружним і дебелим тільцем, Роб, як тільки міцно зіп'явся на ноги, одразу й понад усе вподобав блукати з батьком по лісі. А коли змужніла його рука, він навчився спритно стріляти з лука. Довгими зимовими вечорами Роб любив слухати батькові розповіді про хороброго Зеленого Віллі-розбійника, який не боявся королівських лісників і багато літ розгулював по заповідниках, стріляючи оленів та бенкетуючи з своїми друзями. Мати Роба походила з благородної родини і мріяла побачити сина знаменитістю при дворі короля або в абатстві.

У Роба було двоє друзів: Біллі Геймвелл, син батькового брата, і Маріан Фітцволтер, єдина дочка ірфа Хантінгдона. Роб вилазив на високе дерево у Шервудському лісі і білою хустинкою сповіщав Маріан, що він уже чекає на неї. В замок до дівчини Роб не ходив, бо їхні батьки ворогували. Поміж людьми ходили чутки, що нібито батько дівчини підступно прибрав собі до рук землі Робінового батька. Та Роб і Маріан аніскільки не зважали на ворожнечу своїх батьків.

У Робоного батька, крім Фітцволтера, було ще два непримиренних ворога: сухоребрий шериф Ноттінгема і товстопузий єпископ Герфорда. Ці три вороги змовились між собою і нашепотіли на вухо королеві таке, що Х'ю Фітзу одразу втратив посаду королівського лісничого, втратив майно і потрапив у в'язницю. Мати і Роб звернулись по допомогу до свого єдиного родича, сквайра Джорджа Геймвелла, який радо надав їм притулок. Та через два місяці мати померла, а за нею швидко не стало й батька, який помер у в'язниці.

Минуло два роки. Двоюрідний брат Роба, Віллі, вчився у школі далеко від дому; Маріан батько відіслав до двору королеви Елеонори, коли довідався про дружбу дочки з Робом. Сквайр нічим не міг допомогти своєму племінникові, який нудьгував за колишнім життям у лісі не менше, ніж за ласкою матері та товариством батька.

Якось дядя Джордж сказав юнакові, що є добра нагода випробувати його лук і здобути гарненький приз. У Ноттінгемі зараз ярмарок, і шериф оголосив змагання лучників. Найкращого чекає золота стріла і посада королівського лісника.

За кілька днів Роб подався через Шервудський ліс до Ноттінгема. Через плече у нього висів довгий тисовий лук, при боці погойдувався сагайдак, вщерть наповнений стрілами. Юнак був одягнений у все зелене і йшов швидким, бадьорим кроком. Продираючись крізь хащі Шервудського лісу, він раптом наскочив на компанію лісників, що влаштували бучний бенкет. Роб тільки глянув на ватажка лісників і миттю побачив чоловіка, який незаконно посів батькове місце головного лісничого і безжально вигнав їхню сім'ю на сніг. Ватажок лісників назвав Робів лук і стріли іграшковими. Роб скипів, і вони побилися об заклад, що коли Роб влучить у ціль, отримає 20 срібних монет, а коли не влучить – прочухан. Тієї миті з лісової гушавини вийшов табун оленів. До них було не менше як сто кроків. Роб вистрелив і вбив красеня-ватажка. Лісники від подиву тільки зойкнули, а тоді сердито почали репетувати. Головний лісничий кричав, що за вбивство оленя король скарає юнака, тому хай забирається геть і не думає про срібні монети. Хвиля обурення піднеслась у грудях Роберта і він не стримався, сказавши, що на лісничому обноси його батька. Роб рушив, а лісничий вистрелив у юнака. На щастя, стріла не влучила. Юнак вистрелив і вбив лісничого. Так помстився Роб за смерть батька, хоч тепер сам опинився поза законом. Поки лісники ще не отямилась, він втік.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Надвечір, голодний і стомлений, Роб прибився до хатини, що стояла на далекому узліссі. Там жила одна бідна вдова, яка знала Роба ще хлопчиком. Вона розповіла, що у Шервуді багатії зовсім розперезались і грабують бідноту. Її трьох синів оголосили розбійниками тільки за те, що вони минулої зими вбили одного королівського оленя, аби не померти з голоду. Тепер вони ховаються в лісі, і з ними ще 40 добрих людей, які не дадуть себе зобидити. Роб вирішив приєднатися до них.

Тієї ж ночі Роб мав розмову з трьома удовиченками, які відразу припали йому до серця. Упевнившись, що всі помисли Роба збігаються з їхніми волелюбними пориваннями, вони взяли з нього клятву на вірність і тільки тоді розповіли, де розташована схованка їхньої ватаги. Один з удовиченків сказав, що у них немає ватажка, але ним стане той, хто пробереться у Ноттінгем і завоює на змаганнях лучників приз.

Роб замаскувався на жебрака і добрався у Нотінгем. Там він почув, як якийсь урядовець голосно зачитував відозву шерифа про те, що Роберт убив головного

лісничого його величності короля і оголошується поза законом. За голову юнака давали 100 фунтів стерлінгів.

Участь у змаганнях взяли 20 лучників. Серед них впадав у око жалюгідний на вигляд жебрак, одягнений в строкате лахміття, із засмаглими до чорного й подряпанними обличчям та руками. Копицю рудуватого волосся прикривав каптур, дуже схожий на ті, які носять монахи. Натовп глузував з жебрака, але за умовами змагання в них міг взяти участь кожен. Пліч-о-пліч з Робом стояв мускулястий смагляволиций парубійко із зеленою пов'язкою на лівому оці. З нього теж реготалися, але він не звертав на те жодної уваги.

Всі нетерпляче чекали початку змагань. В центральній ложі сидів шериф, його дружина й дочка, яка всім своїм виглядом показувала, що сподівається одержати золоту стрілу з рук переможця і таким чином стати королевою дня. Сусідню з ними ложу займав товстений єпископ Герфорда, а в ложі з другого боку сиділа... Маріан! Вона приїхала погостювати з Лондона від двору королеви і тепер сиділа біля батька, графа Хантінгдона.

Змагання склалися з трьох етапів, і Роб переміг. Стріла Одноокого, з яким вони вийшли у фінал, лише трішечки не влучила в середину, але обідрала пір'я на стрілі Роба, яка потрапила точно в ціль. Роб і Одноокий встигли обмінятися кількома приязними фразами, і незнайомиць помітив, що Маріан – обраниця Роба. Незважаючи на свою поразку, Одноокий перший поздоровив Роба з перемогою і сказав, що йому і не потрібна була золота стріла, він просто хотів допекти ненависному шерифу. Одноокий зник у натовпі, а Роба запросили до ложі шерифа, де чекала його винагорода. Шериф спитав Роба, як його звати. Жебрак сказав, що він Роб Мандрівник. Маріан засміялась. Шериф запросив Роба до себе на службу, але жебрак сказав, що не бажає нікому служити. Брови шерифа погрозово зійшлися на перенісці, але заради дочки та золотої стріли він удав, що пропустив відповідь жебрака повз вуха. Шериф урочисто дав йому золоту стрілу і майже силоміць повернув його до своєї дочки. Та Роб не звернув на це уваги. Він узяв золоту стрілу й підійшов до Маріан. Він попросив її прийняти маленький подарунок від бідного мандрівника, готового завжди їй служити. "Дякую вам, Робе в каптурі", – відповіла дівчина, лукаво зівши брівку і встромивши сяючу стрілу в своє темне волосся. Шериф наказав своїй сторожі стежити за жебраком, але Роб спритно зник геть.

Того ж самого вечора в Шервудському лісі навколо яскравого багаття сиділо 40 молодців, одягнених у все зелене. До них і прийшов Роб, щиро потиснувши усім руки. Розбійники вже знали його історію.

Один з трьох синів удови, на прізвисько Дебелий Вілл, вийшов наперед і оголосив, що Роб буде їхнім ватажком. Серед лісовиків Роб побачив високого смагляволицього чоловіка, того самого лучника з зеленою пов'язкою на оці; тільки пов'язку тепер він зняв і дивився на світ обома очима. Цього чоловіка звали Вілл Стютлі, він і розповів друзям усе, що сталось під час змагань, а потім простягнув Робові руку на знак своєї відданості. Щойно обраного ватажка нарекли Робіном Гудом (тобто Робін у каптурі).

Роб не заперечував, бо так назвала його прекрасна Маріан.

Батага подарувала Робіну Гудові ріжок, яким він мав скликати своїх бійців. Всі урочисто поклялися в тому, що, забираючи гроші та речі в багатіїв, вони всіляко допомагатимуть бідним та знедоленим і ніколи не заподіють зла жінці. Так Робін Гуд став розбійником.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу